

Kako sa sigurnošću definirati što je „dobro“ za dijete?

Treba li djetetu pružiti sve što želi ili samo ono što treba?

Kako djetetu pružiti sve, a pritom zadržati autoritet?

Suvremeno roditeljstvo – odgoj bez granica?

Zbog stila i brzine života te svakodnevnih promjena (u odnosu na prijašnja vremena), roditelji su izloženi velikim društvenim pa samim time i odgojnim pritiscima, što se sve više očituje u socio-emocionalnom razvoju i ponašanju djece.

Odnos osobnih i društvenih vrijednosti/stavova nestabilan je što često rezultira preispitivanjem vlastitih roditeljskih kompetencija, odnosno nesigurnosti u odabiru onoga što je „dobro“ za dijete.

U kojoj mjeri pružati djetetu sve što želi? Kako u tome postaviti granicu?

Kako djetetu osigurati najbolje uvjete i pružiti mogućnosti da se razvije u samopouzdanu, odgovornu, sretnu osobu sposobnu za (jednog dana) samostalan život?

Najčešće pogreške u odgoju

Djetetu pružamo sve što želi

- Konstantnim udovoljavanjem svim djetetovim željama, dijete će steći dojam da ima pravo na to da mu se ispune sve želje.
- Kada naiđe na otpor vršnjaka i odraslih koji mu neće htjeti udovoljavati, to će kod djeteta rezultirati nezadovoljstvom, frustracijom i teškoćama regulacije vlastitih emocija, a time i neprimjerenim ponašanjima.

Djetetu pružamo sve što želi čim to poželi

- Udovoljavanjem djetetu čim nešto poželi, ne dajemo mu priliku da se uči strpljenju koje je jedna od važnih socijalnih vještina.
- Dugoročno, dijete neće usvojiti sposobnost odgode zadovoljstva što će se negativno reflektirati na kasniju sposobnost nošenja sa stresom, a time i na pojavu neprimjerenih ponašanja.

Dozvoljavamo da dijete određuje pravila

- Roditelj najbolje zna koje su djetetove potrebe (kojima mora udovoljiti), a koje želje (kojima može i ne mora udovoljiti).
- Dozvoljavanjem djetetu da određuje pravila, gubimo autoritet, zbunjujemo dijete i kod njega pojačavamo osjećaj nesigurnosti.

Sve odrađujemo umjesto djeteta

- Smatramo da mu time olakšavamo svakodnevnicu.
- Umjesto da sve odrađujemo umjesto djeteta (npr. pospremanje igračkaka, slaganje odjeće, odijevanje, obuvanje itd.), ukoliko dijete uključimo u obavljanje kućanskih poslova i drugih svakodnevnih radnji, kod njega ćemo razvijati pozitivan odnos prema radu i obavezama te ćemo razvijati njegovu odgovornost i samostalnost.
- Navedeno je vrlo važno za kasniji školski uspjeh i općenito uspjeh u životu.

Odsutni smo i prepuštamo tehnologiji da "odgaja" dijete

- Nekad zbog previše obaveza i premalo vremena, pustimo dijete da sate provodi pred ekranima.
- U redu je da se dijete ponekad zabavi tehnologijom (uz nadzor roditelja), no svakodnevno provođenje vremena pred ekranima, negativno utječe na djetetov cjelokupni razvoj.
- **Emocionalna dostupnost roditelja djetetu važnija je od bilo koje tehnologije, ispunjava ga te utječe da se razvije u voljenu, samopouzdanu i sigurnu osobu.**

Zabavljamo dijete svaki put kad mu je dosadno

- Osim u zajedničkoj igri i druženju s roditeljima, dijete dio vremena treba provesti u samostalnoj igri.
- Na taj način razvija kreativnost, divergentno mišljenje i samostalnost.

VAŽNO je znati:

Odbijanje djetetovog zahtjeva ili neispunjavanje djetetove želje NEĆE umanjiti djetetovu ljubav prema roditeljima.

Roditelj je taj koji treba "voditi": uočavati razliku između želja i potreba te jasno izraziti koja su ponašanja prihvatljiva, a koja ne.

U komunikaciji s djetetom, uvijek je potrebno uvažavati njegove misli i osjeća je te ne skrivati svoje.

Obavljanjem stvari umjesto djeteta NE OLAKŠAVAMO i NE POMAŽEMO djetetu.

Roditelj je djetetov model ponašanja - važno je da i sam živi vrijednosti o kojima govori djetetu.

Roditelj je taj koji treba preuzeti odgovornost postavljanja granica u odgoju, ne bake i djedovi, TV, vrtić i dr.